

Rigsdagstidende.

1858. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 255.

Tiende Session.

60de Møde.

Mandagen den 20de December Kl. 7 Aften.

(Forsat.)

Ordføreren (fortsat): Det kunde ogsaa skee paa den Naade, som man havde foreslaaet Ministeren, og som denne og Folkethinget vare gaaede ind paa. Havde Ministeren sagt: Jeg kan ikke gaae ind paa den Naade, men jeg skal see paa en anden Naade at skaffe større Indtægt, saa kunde der fra Folkethingets Side ikke have været Noget derimod at indvende, skjøndt det naturligvis lagde størst Bægt paa og helst ønskede, at det skete paa den Naade, man foreslog Ministeriet. Der kan saaledes ikke her være Tale om nogen Indblanding fra Thingets Side i Administrationen. Hvad enten man løvrigt sætter 15,000 Rd. eller 13,530 Rd., 45,000 Rd., 41,750 Rd. som Indtægten af Skolepengene, eller man under Sorø Akademi beregner Lærernes Andeel af Skolepengene til 1,100 Rd. eller til 1,250 Rd., og ved de lærde Skoler til 6,100 Rd. eller 6,500 Rd., saa faae derfor de lærde Skoler, Sorø Akademi og deres Lærere ikke en eneste Skilling mere i Indtægt; det er blot calculerede Summer. Den i Landstinget foretagne Forandring er saaledes ganske liden.

Naar den til § 8 her i Thinget gjorde Tilføining: „Intet forældet Kort maa omtegnes, uden at det forud er generelt prøvet i Marken, og de derved fundne Maal paa-

skrevne, er udvoteret, fordi man har meent, at det ogsaa var at give Administrationsbestemmelser her i Finantsloven, skal jeg gjøre opmærksom paa, at saadanne Bestemmelser tidligere flere Gange ere blevne satte ind i Finantsloven, og naar Loven sees nøie igjennem, vil der ogsaa kunne findes den Slags Bestemmelser i den endnu, navnlig i § 9 og § 8, x, 2. o. s. v. Jeg skal imidlertid ikke opholde mig videre derved; Sagen forekommer mig at være af meget liden Betydning.

Oppermann: Det maa være mig tilladt med et Par Ord at forklare, hvorfor jeg som Medlem af Udvalget har tilråadet at lade det stofsberørte Punkt passere saaledes, som Landstinget har vedtaget det. Det er ikke, fordi jeg kan gaae ind enten paa de specielle eller almindelige Grunde, som derfor ere anførte i det andet Thing. Den almindelige Grund var den, at det vilde være et Indgreb i Administrationen. Det forekommer mig nu at være aldeles i sin Orden, at man ved at bevilge en Pengesum angiver, hvortil Pengene bevilges, og at vi, naar vi ikke her ville bevilge Pengene alene til Omtegning af ældre Kort, men til Prøvelse og Omtegning af dem, søie dette til. Saavidt jeg har kunnet gjøre mig bekendt med de specielle Grunde, da tyde de paa, at de beroe paa en Misforstaaelse af Hensigten med den foreslaaede Tilføielse. Hensigten er — jeg siger det mindre for de ærede Folkethingsmænds Skyld end for den tilstedeværende Ministers; jeg kan ikke ret see, om det er Indenrigsministeren eller en anden Minister paa hans Vegne — Hensigten er endelig engang at fremtvinge en Erkjendelse af, hvilke Matric-